

opphøde sit Løfte om en Omordning af Kjøbenhavn's Borgervæbning, dersom man gik ind paa Mindretallets Forslag. Det kan jeg slet ikke erkjende; jeg troer meget gjerne, at den hvitærede Regjering vil omordne Kjøbenhavn's Borgervæbning, men jeg paastaar, at man fra Statens Standpunkt slet ikke behøver at forlange denne Omordning. Jeg for mit Vedkommende forlanger slet ingen Omordning som Folkethingsmand. Dersom man derimod gik ud fra, at man talte for Borgerne i Kjøbenhavn, vilde jeg være ganske enig med den ærede Ordfører i, at vi meget maatte ønske en Omordning, der befriede en stor Deel af Kjøbenhavn's Borgere, og det navnlig de uformuende, fra en meget unyttig Byrde. Jeg siger, det er navnlig de Uformuende, Byrden paahviler; thi der bestaar en Bestemmelse i Loven, isølge hvilken man kan kjøbe sig fri for Tjenesten for 50 til 500 Rd. een Gang for alle, saa dersom vi vilde tælle Medlemmerne af Kjøbenhavn's Borgervæbning efter, vil man vistnok finde, at det væsentligt kun er Haandværksstanden, der gjør Tjeneste i Kjøbenhavn's Borgervæbning. Man har allerede i 1804 bestemt, at de Uformuende, navnlig de, der ernære sig af deres egne Hænders Arbejde, skulde have nogen Godtgjørelse, fordi der saaledes paalagdes dem en Byrde; men Midlerne af den Fond, som da dannedes til at udrede denne Godtgjørelse af, har man senere anvendt ikke dertil, men til at lønne de Befalende noget høiere, saa at altsaa Lovgivningens Bestemmelser i denne Henseende til Dato ikke ere opfyldte; saameget mere kunde jeg derfor ønske, at Borgervæbningen fik en saadan Omordning, at man forlangte meget Mindre af Medlemmerne, end man nu gjør. Men det er en Side af Sagen, som ligger udenfor nærværende Spørgsmaal; her spørges kun om, hvad der hensigtsmæssigt bør foretages fra Statens Standpunkt. Iffor havde vi en Paragraph i Loven om Hærens Ordning, § 193, der gik ud paa, at naar et privat Corps, der ikke var blandt de i Loven om Hærens Ordning nævnte tactiske Afdelinger, dannedes med en af Krigsministeren anerkjendt Ordning og under hans Tilsyn — altsaa f. Ex. Kjøbenhavn's Borgervæbning — skulde det være fritaget for Tjeneste i Forstærkningen. Hvad gjorde Thinget ved denne Paragraph? Thinget udstemte Paragraphen, og da der blev stillet Forslag om at gjenoptage Paragraphen med en Forandring, udstemte man den atter, fordi man sagde: Vi vilde ikke vide Noget af disse Undtagelser at sige. Har Thinget nu forandret sin Anskuelse, vil det nu sige, at Kjøbenhavn'erne skulde være frie for Tjeneste i Forstærkningen, skulde have en særlig privilegeret Stilling som Medlemmer af et privat Corps, der ikke er nævnt i Hærloven, saa stemme man mod mit Forslag; thi saa har Staten Brug for Kjøbenhavn's Borgervæbning. Er man derimod enig i den Betragtning, at naar vi have til Landets Forsvar otte Mars Liniemandskaber, uden Hensyn til hvor det boer, otte Mars Forstærkningsmandskaber, uden Hensyn til hvor det boer; og, hvis dette ikke skulde strække til, Bestemmelserne om et almindeligt Opbud, da have vi tilstrækkeligt til Landets Forsvar og behøve derfor ikke private Corps, er man enig deri, saa stemme man for mit Forslag. Thi saaledes er det nu blevet stillet, det er blevet et vigtigt Principspørgsmaal, som vi komme til at tage fat paa ogsaa ved Behandlingen af Værnepligtsloven. Jeg nærer det Haab, at Thinget vil fastholde sin Anskuelse om dette Spørgsmaal fra iffor og ikke slyde Brevche i den Bygning, vi da byggede; men det gjør man, dersom man vedblivende holder det hen med denne Sag; thi hvis Forslaget forkastes ved den Afstemning, der vil finde Sted idag, ville de Bestræbelser, der gaae ud paa at give Borgervæbningen en særegen privilegeret Stilling, føle sig styrkede, og naar den ærede Minister siger, at vi ved at vedtage Forslaget gaae Krigsministerens omordnende Bestræbelser imod, vil jeg sige: Ja, vi gaae dem imod, dersom denne Omordning skal gaae ud paa det, som vi iffor forkastede, og saa er det rigtigt at gaae imod itide, inden disse Bestræbelser ere komne videre. Saaledes stiller Sagen sig. Nu siger man: Det er farligt; den ærede Ordfører sagde: Det er i temmelig høi Grad farligt at ophæve Borgervæbningen. Hvad vil det egentlig sige? Troer man ikke, at indvovede Forstærkningsmænd, indførte som Medlemmer i en tactisk Afdeling, gjøre lige saa megen Nytte, naar de ligge paa Søforterne, som Medlemmer af Kjøbenhavn's

get ved denne Paragraph? Thinget udstemte Paragraphen, og da der blev stillet Forslag om at gjenoptage Paragraphen med en Forandring, udstemte man den atter, fordi man sagde: Vi vilde ikke vide Noget af disse Undtagelser at sige. Har Thinget nu forandret sin Anskuelse, vil det nu sige, at Kjøbenhavn'erne skulde være frie for Tjeneste i Forstærkningen, skulde have en særlig privilegeret Stilling som Medlemmer af et privat Corps, der ikke er nævnt i Hærloven, saa stemme man mod mit Forslag; thi saa har Staten Brug for Kjøbenhavn's Borgervæbning. Er man derimod enig i den Betragtning, at naar vi have til Landets Forsvar otte Mars Liniemandskaber, uden Hensyn til hvor det boer, otte Mars Forstærkningsmandskaber, uden Hensyn til hvor det boer; og, hvis dette ikke skulde strække til, Bestemmelserne om et almindeligt Opbud, da have vi tilstrækkeligt til Landets Forsvar og behøve derfor ikke private Corps, er man enig deri, saa stemme man for mit Forslag. Thi saaledes er det nu blevet stillet, det er blevet et vigtigt Principspørgsmaal, som vi komme til at tage fat paa ogsaa ved Behandlingen af Værnepligtsloven. Jeg nærer det Haab, at Thinget vil fastholde sin Anskuelse om dette Spørgsmaal fra iffor og ikke slyde Brevche i den Bygning, vi da byggede; men det gjør man, dersom man vedblivende holder det hen med denne Sag; thi hvis Forslaget forkastes ved den Afstemning, der vil finde Sted idag, ville de Bestræbelser, der gaae ud paa at give Borgervæbningen en særegen privilegeret Stilling, føle sig styrkede, og naar den ærede Minister siger, at vi ved at vedtage Forslaget gaae Krigsministerens omordnende Bestræbelser imod, vil jeg sige: Ja, vi gaae dem imod, dersom denne Omordning skal gaae ud paa det, som vi iffor forkastede, og saa er det rigtigt at gaae imod itide, inden disse Bestræbelser ere komne videre. Saaledes stiller Sagen sig. Nu siger man: Det er farligt; den ærede Ordfører sagde: Det er i temmelig høi Grad farligt at ophæve Borgervæbningen. Hvad vil det egentlig sige? Troer man ikke, at indvovede Forstærkningsmænd, indførte som Medlemmer i en tactisk Afdeling, gjøre lige saa megen Nytte, naar de ligge paa Søforterne, som Medlemmer af Kjøbenhavn's